

توه نصايزه

ديوان عدالت اداري

تاريخ ۱۳۸۶/۱۱/۱۲

شماره ۹۵۹/۱۲

پيوست

بسمه تعالي

مدیریت محترم کل دبیرخانه شورای نگهبان

با اهداء سلام:

بازگشت به نامه شماره ۱۴۵۴/۳۰/۱۵ مورخ ۸۵/۵/۴

به پیوست تصویر دادنامه شماره ۳۱۶ مورخ ۸۶/۵/۲

هیئت عمومی دیوان عدالت اداری جهت اطلاع و اقدام مقتضی

ارسال می شود.

مدیر دفتر هیات عمومی دیوان عدالت اداری

دفتر عشق آبادی

دیوان عدالت اداری

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان

شماره ثبت: ۸۶۱۱۹۸۴۶ صبح

تاریخ ثبت: عصر

اقدام کننده: ۸۶۱۱۹۸۴۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا
دادنامه

تاریخ: ۱۳۸۸

شماره: ۵

پوست:

تاریخ: ۱۳۸۶/۵/۲

شماره دادنامه: ۳۱۶

کلاس پرونده: ۶۲۹/۸۳

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری.

شاکی: آقای پرویز نوری.

موضوع شکایت و خواسته: ابطال بند ۶۳ مصوبه مورخ ۷۹/۱۰/۶ شورای اسلامی شهر ارومیه.

مقدمه: شاکی به شرح دادخواست تقدیمی اعلام داشته است، مفاد نامه شهرداری ارومیه مشخص می‌دارد که شهرداری طرف شکایت که مواجه با ابطال بند ۷-۴ ضوابط و مقررات اجرائی طرح تفصیلی ارومیه، طی حکم شماره ۳۸۶-۳۸۷ مورخه ۷۸/۱۱/۲۴ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری شده بود، این بار تبصره ۴ قانون تعیین وضعیت املاک واقع در طرحهای دولتی و شهرداریها مصوب ۱۳۶۷ را مستمسک قرار داده و به شرح نامه فوق الاشعار به شورای اسلامی شهر ارومیه پیشنهاد نموده است به منظور تامین همان اهداف غیر شرعی و غیر قانونی خود و به عنوان جایگزینی، برای بند ۷-۴ ضوابط و مقررات اجرائی طرح تفصیلی ارومیه، درصدهایی از املاک اشخاص (در مرحله موافقت با تفکیک یا افزاز اراضی در داخل محدوده شهر) به عنوان سهم شهرداری و به منظور تهیه معوض اراضی و به صورت رایگان، به تملک شهرداری درآید و شهرداری ارومیه هم اکنون مستنداً به مصوبه شورای شهر، در مرحله تفکیک یا افزاز اراضی اشخاص، درصدی از املاک آنان را یا به صورت رایگان تملک می‌نماید یا بهای درصد مذکور را نقداً از متقاضی دریافت می‌نماید و در همین راستا، ملک متعلقه به موکل واقع در محدوده قانونی شهر ارومیه، که از طریق هیأت موضوع مواد ۱۴۷ و ۱۴۸ قانون اصلاحی قانون ثبت، به دو قطعه افزاز شده است از شمول مصوبه معترض‌عنه مصون نمانده و من غیر حق، بهای درصد مقرر در مصوبه از موکل وصول شده است. بند ۶۳ مصوبه مورخه ۷۹/۱۰/۶ شورای اسلامی شهر ارومیه به شرح دلایل ذیل غیر قانونی و غیر شرعی می‌باشد: ۱- قسمت اخیر ماده ۱۰۱ قانون شهرداری (اصلاحی ۱۳۴۵) مقرر می‌دارد که معابر و شوارع عمومی که در اثر تفکیک اراضی احداث می‌شوند متعلقه به شهرداری است و مقنن با ذکر این عبارت که شهرداری در قبال آن هیچ وجهی به صاحب آن پرداخت نمی‌کند، قانونی شهرداریها را در خصوص موافقت با تفکیک اراضی صرفاً و منحصرأ تملک رایگان معابر و شوارع عمومی از تفکیک، تعیین و احصاء نموده و ملاحظه می‌گردد که قانونگذار در این ماده

بر در خواست خود ابواب منزل حقوق
ایگان معابر و شوارع عمومی
دیوان عدالت اداری

بِسْمِ تَعَالَى
فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا
دادنامه

قانونی و سایر قوانین اجازه اخذ تعدادی از قطعات تفکیکی را به صورت رایگان جهت موافقت با تفکیک نداده است، خصوصاً که به موجب آراء متعدد صادره از هیأت محترم عمومی دیوان عدالت اداری، الزام مالک یا مالکین به واگذاری قسمتی از ملک خود به شهرداری یا سازمانهای دیگر در قبال تفکیک، خلاف اصل تسلیط و در تعارض با حق مالکیت مشروع اشخاص تشخیص داده شده است. ۲- بدون هیچگونه تردیدی داخل محدوده هر شهر، داخل در محدوده توسعه و عمران شهر قرار دارد و از مزایای قانونی مربوطه اعم از تفکیک و افراز ملک به قطعات کوچکتر و احداث ساختمان در قطعات مفروزه برخوردار است و مقنن در تبصره ۴ قانون تعیین وضعیت املاک واقع در طرحهای دولتی و شهرداریها مصوب ۱۳۶۷ در مقام آن نبوده که این اختیار را به شهرداریها اعطاء نماید که در موقع تقاضای تفکیک و افراز اراضی واقع در داخل محدوده شهر از مالکین آنها درصدی را به صورت رایگان به عنوان مابه ازای برخورداری مالکین از تفکیک یا احداث ساختمان اخذ نماید. بلکه مستنبط از تبصره ۴ قانون تعیین وضعیت املاک واقع در طرحهای دولتی و شهرداریها مصوب ۶۷ (خصوصاً عبارت ... احتیاج به توسعه محدوده مزبور طبق طرحهای مصوب توسعه شهری، مورد تایید مراجع قانونی قرار بگیرد، مراجع مذکور می توانند در مقابل موافقت با تقاضای صاحبان اراضی برای استفاده از مزایای ورود به محدوده توسعه و عمران شهر...)، تجویز دریافت درصدی از این املاک به صورت رایگان، منوط به حدوث حالتی گردیده که اراضی اشخاص در خارج از محدوده شهری شهرها واقع شده و با تصویب مراجع قانونی ذیربط به محدوده توسعه و عمران شهر وارد می شوند و به دیگر بیان و با ملحوظ نظر قرار دادن مفهوم مخالف تبصره یاد شده، اراضی و املاک اشخاص که سابقاً و یا در حال حاضر در داخل محدوده شهرها واقع می باشند از شمول قانون مارالذکر خروج موضوعی دارند. با عنایت به مراتب استدعای رسیدگی و ابطال بند ۶۳ مصوبه مورخ ۷۹/۱۰/۶ شورای اسلامی شهر ارومیه را دارم. ریاست محترم شورای اسلامی شهر ارومیه در پاسخ به این شکایت طی نامه شماره ۲۲۳۹ مورخ ۸۴/۸/۲ اعلام داشته اند، وضع عوارض محلی با توجه به بند ۱۶ ماده ۷۱ قانون تشکیلات و وظایف شوراهای اسلامی مصوب ۱۳۷۵ از اختیارات شورای اسلامی شهر بوده و مواد ۷۹ و ۸۰ قانون فوق نحوه و مرجع ذیصلاح رسیدگی به اعتراضات مربوط به مصوبات شوراهای اسلامی شهرها را مشخص نموده است بنابه مراتب فوق صدور حکم به رد شکایت مطروحه

دادنامه
مدیر دفتر هیئت عمومی
دیوان عدالت اداری

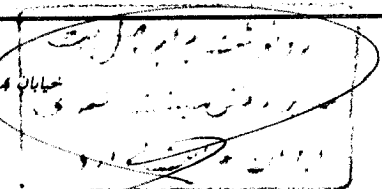
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا

دادنامه

مورد استدعاست. شهرداری ارومیه در پاسخ به شکایت مذکور طی نامه شماره ۱۵/۵۸۱۵ مورخ ۸۴/۶/۱۶ اعلام داشته‌اند، ۱- وضع عوارض محلی با توجه به بند ۱۶ ماده ۷۱ قانون تشکیلات و وظایف شورای اسلامی از جمله اختیارات شورای اسلامی شهر بوده و شهرداری نیز پس از قطعی شدن مصوبه و عدم اعتراض فرماندار یا سایر مسئولان اجرائی مکلف به اجرای آن می‌باشند. ۲- مصوبه مورد درخواست ابطال تنها در شهر ارومیه اعمال نمی‌شود بلکه در کلیه شهرها چنین درصدهایی از مالکین به منظور تامین معوض املاکی که در مسیر طرحهای عمرانی قرار می‌گیرند، اخذ می‌گردد و اختصاص به ارومیه ندارد. ۳- مصوبه مذکور ناظر به اراضی بایر است در حالیکه نوعیت اصلی پلاک مادر با توجه به رأی کمیسیون ماده ۱۲ و سابقه محل به صورت «باغ» و مورد ایتباعتی وی مشمول مقررات و احکام «باغ» خواهد بود و صدور سند مالکیت از سوی اداره ثبت به نام شاکی در اجرای ماده ۱۴۷ اصلاحی تحت عنوان (زمین محصور) محل اشکال بوده و مشارالیه قبل از تغییر نوعیت ملک از طریق مراجع قانونی حق درخواست ابطال مصوبه اراضی بایر را ندارد. بنابه مراتب فوق صدور حکم به رد شکایت مطروحه مورد استدعاست. دبیر محترم شورای نگهبان در خصوص ادعای خلاف شرع بودن مصوبه مورد شکایت طی نامه شماره ۸۵/۳۰/۱۶۵۴۶ مورخ ۸۵/۵/۴ اعلام داشته‌اند: «عطف به نامه شماره ۶۲۹/۸۳/۵ مورخ ۸۴/۱۲/۲۷ موضوع بند ۶۳ مصوبه مورخ ۷۹/۱۰/۶ شورای اسلامی شهر ارومیه، در جلسه مورخ ۸۵/۵/۴ فقهای شورای نگهبان مورد بحث و بررسی قرار گرفت که نظر شورا به شرح زیر اعلام می‌گردد. اطلاق بند ۶۳ مصوبه ۷۹/۱۰/۶ شورای اسلامی شهر ارومیه نسبت به زمینهای خارج از محدوده خلاف موازین شرع شناخته شد». هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ فوق با حضور رؤسا و مستشاران و دادرسان علی‌البدل شعب دیوان تشکیل و پس از بحث و بررسی و انجام مشاوره با اکثریت آراء به شرح آتی مبادرت به صدور رأی می‌نماید.

رأی هیأت عمومی

به موجب نظریه شماره ۸۵/۳۰/۱۶۵۴۶ مورخ ۸۵/۵/۴ فقهای محترم شورای نگهبان اطلاق بند ۶۳ مصوبه مورخ ۷۹/۱۰/۶ شورای اسلامی شهر ارومیه نسبت به زمینهای خارج از محدوده خلاف موازین شرع شناخته شده است و همچنین با عنایت به قانون تعیین وضعیت اراضی و املاک واقع در طرحهای دولتی و شهرداریها

بِسْمِ تَعَالَى
فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا
دادنامه

مصوب ۱۳۶۷ و الزام واحدهای مزبور به پرداخت بهای عادله اراضی مذکور به مالکین آنها و اعتبار اصل تسلیط و حرمت مالکیت مشروع بند ۶۳ مصوبه مورخ ۱۳۷۹/۱۰/۶ شورای شهر ارومیه که مفهم اختصاص قسمتی از اراضی بایر به شهرداری به طور رایگان در زمان تفکیک اراضی مزبور و به منظور تامین معوض اراضی واقع در طرحهای شهرداری می باشد به شرح فوق الذکر خلاف احکام شرع و قانون و خارج از حدود اختیارات شورای اسلامی شهر ارومیه در وضع مقررات است و بدین جهت بند ۶۳ مصوبه فوق الاشعار مستنداً به اصل ۱۷۰ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و بند یک ماده ۱۹ و ۴۲ قانون دیوان عدالت اداری ابطال می شود. /

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

معاون قضائی دیوان عدالت اداری

مقدس‌سی فرد